

Berry Visser zag het bos en zei dat het goed was

Holland Pop Festival was artistieke parel én financiële flop

DOOR JOYCE DE BRUIJN

Hij had zich aanvankelijk een festivalletje voorgesteld, ergens op een voetbalveld in Kralingen. Maar toen werd het 26 juni 1970, en vond organisator Georges Knap zichzelf terug achter de schermen van het Holland Pop Festival in het Kralingse Bos, met minstens 80.000 bezoekers die zich drie dagen lang vermaakten met wereldberoemde popgroepen als The Byrds, Santana, Jefferson Airplane en Pink Floyd.

Dit weekend is het precies 35 jaar geleden dat het legendarische festival van start ging. „Ik zat destijds namens het jeugdwerk in een wijkraad die in het kader van C70 vijfduizend gulden te besteden kreeg. We hielden een enquête onder de wijkbewoners wat ze daarvan zouden willen doen. Een popfestival scoorde hoog.”

Alle ideeën uit de wijken belanden vervolgens op het bureau van de toenmalige directeur van C70, A. J. Fibbe. „Hij hield op zeker moment een persconferentie. Er was kritiek omdat er tot dat moment alleen maar oubollige, pietluttige dingetjes waren opgezet voor C70. Toen vertelde Fibbe zijn gehoor dat er ook een popfestival zou komen.” Met gevoel voor understatement: „Dat verwonderde ons wel.” Georges Knap bleek de aangewezen man om dat festival op poten te zetten, maar hij hoefde niet te rekenen op geld van C70.

Hij was op dat moment 36 jaar, had een gezinnetje en een baan als vertegenwoordiger bij Stokvis. Daarbij deed hij wat jongerenwerk, vertoefde daardoor wel in twee culturen. „De journalisten sloegen aan op dat festival. Voor dat ik het wist, werd ik erover geïnterviewd, maar ja, wat moest ik zeggen? Ik wist wel welke groe-

pen in die tijd 'in' waren, en dat ik er met de agentschappen van *Paul Acket* van *Lou van Rees* niet zou komen.”

Georges besloot uiteindelijk eerlijk te zijn tegen één van de journalisten, die als een bok op de haverkist sprongen en bleven doorzeuren over het festival. Hij vertelde de verslaggever dat hij eigenlijk geen flauw idee had waar hij moest beginnen. „*Bert Bakker* kende iemand in Delft die contact had met agentschappen in Londen, die weer de grote bands uit Amerika konden boeken. Zo kwam ik bij *Berry Visser* terecht.”

Kralingse Bos

Berry had een theaterbureautje dat - dankzij Holland Pop - zou uitgroeien tot concertmoloch *Mojo*. Hij liep op dat moment toevallig ook rond met plannen voor een festival, maar had nog geen geschikte locatie en geld. Georges had zijn oog inmiddels laten vallen op het Kralingse Bos. „Berry zei aanvankelijk: Rotterdam is wel de allerlaatste plek op aarde waar ik zo'n festival zou organiseren. Maar toen ik hem het bos had laten zien, zei hij: dit is het wel.”

Er volgden maanden van onwaarschijnlijk drukke bezigheden die moesten worden uitgevoerd naast zijn gewone werk. Beveiliging, podiumbouw, bands boeken, kaartverkoop, contacten met journalisten, vergunningen, maar vooral: geld. „We zouden van het Rijk 25.000 gulden garantiesubsidie krijgen, maar de groepen zouden bij elkaar alleen al 350.000 gulden gaan kosten. We zochten dus een sponsor. We legden contact met melkinstituut *RMI*, en bakkerij *Van der Meer en Schoep*. Die zagen er niks in.”

Na weken zoeken werd een geldschietter gevonden in de Schiedamse bottelarij van *Coca Cola*. „Het heeft directeur *Smeijers* uiteindelijk zijn baan gekost. Hij

heeft veel meer geld uitgegeven dan hij op eigen verantwoordelijkheid mocht van de Amerikaanse moedermaatschappij. En er weinig van teruggekregen, al kun je achteraf gezien wel stellen dat het *Coca Cola* héél veel gratis reclame heeft opgeleverd.”

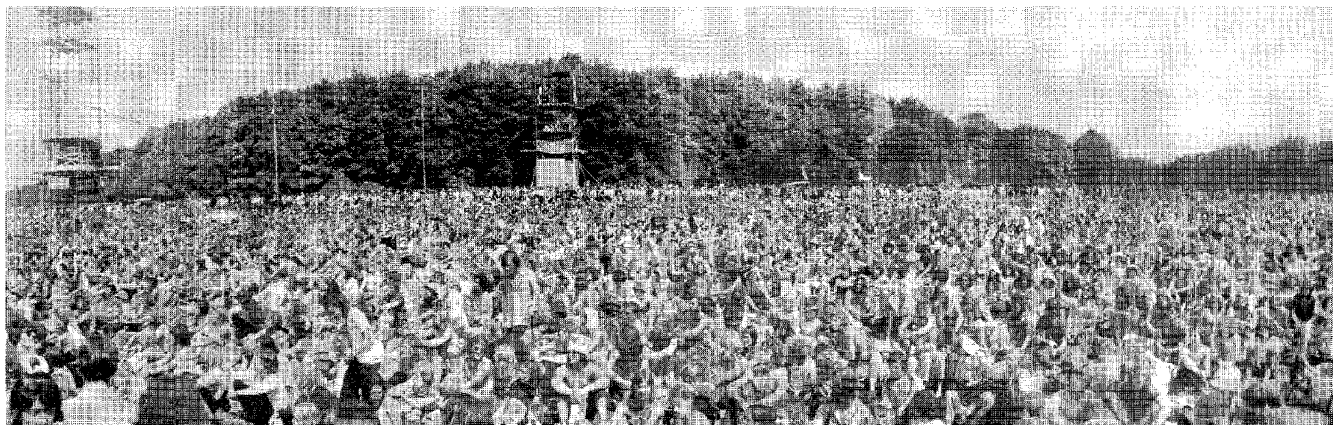
Grote flop

Holland Pop Festival was weliswaar in artistiek opzicht een knaller, maar in klinkende munt een grote flop. „We leden een verlies van 999.000 gulden en nog wat. Had te maken met fraude met de toegangskaarten, maar ook met de mentaliteit van die tijd. Waarom zou je betalen? De organisatie was 'establishment', die bulkte toch van het geld. Je kon toch met een kniptang door de afrastering komen? Hoe je dat deed, had nota bene in de krant gestaan. We hadden daar bewakers voor ingehuurd, maar velen hadden meer oog voor de muziek.”

Wrang was dat vooral Georges met de gebakken peren bleef zitten, want de onderaannemers en medewerkers die hij had ingehuurd, konden fluiten naar hun centen. De stichting Holland Pop Festival was immers failliet. „De bands waren keurig vooraf betaald, anders waren ze niet gekomen. Die groepen had Berry allemaal geregeld. Daardoor kon zijn *Mojo* zo groot worden; Berry bleek een betrouwbare zakenpartner. We zijn een poosje gebrouilleerd geweest, maar toen hij zich had laten uitkopen bij *Mojo* kwamen we weer met elkaar in contact en leerde ik hem pas kennen zoals hij écht was. Een echte theaterman en een heel aardige vent.”

Zondag 26 juni opent om 15.00 uur in museum De Dubbelde Palmboom aan de Voorhaven een fotosteenstelling over het Holland Pop Festival. Op woensdag 29 juni is Georges Knap te gast voor een lezing in het Historisch Café in het Gemeentearchief aan de Hofdijk 651. De lezing begint om 17.00 uur.

Tienduizenden jongeren genoten in 1970 in het Kralingse Bos van grote bands als The Byrds, Santana en Pink Floyd. ARCHIEFFOTO ROTTERDAMS DAGBLAD

Georges Knap (rechts) en Berry Visser in 1970. In het midden Knaps toenmalige echtgenote Toosje. Toen ik Berry het bos had laten zien, zei hij: dit is het wel. ARCHIEFFOTO ROTTERDAMS DAGBLAD